

Ledarredaktion: Eva-Lena Ahlqvist (chef), 08-573 650 13, Ronald Fagerfjäll, Bo Pettersson, Tobias Wikström. ledare@di.se

Dags öka drivkrafterna för fler än lågavlönade

Di LEDARE ONSDAG 13/2

■ Det är en viktig princip att det ska löna sig att arbeta och att det alltid ska löna sig bättre att arbeta än att inte göra det.

Jobbskatteavdraget i kombination med åtstramad a-kassa har bidragit till att öka arbetsutbudet och är ett framgångsrikt exempel på sådan politik.

Men om regeringen menar allvar med den principen, då måste den sluta att ta ut över hälften av en inkomstökning i skatt. Höginkomsttagare tycker ofta att det är roligt att arbeta, men de är oftast räknekunniga också. Det är bättre att kirurger opererar än att de tar kompliment och fixar hemma – den principen borde vara lika viktig nu som vid skattereformen för snart 20 år sedan.

Jobbskatteavdraget är snårigt konstruerat, men det har gjort marginalsatteskalen fullt begriplig för låginkomsttagare. Förut var det en hackig trappa med omotiverade steg upp och ned – ingen kunde veta riktigt vad det blev för skatt på en extra inkomst. Nu har jobbskatteavdraget jämnat ut den så kallade LO-puckeln i grundavdraget. Men det har inte tagit bort det höga klivet upp i 20 procents ytterligare marginalsatt, som i år kommer vid 340 900 kronor i årsinkomst. Vid 507 100 kronor stiger skatten med ytterligare 5 procentenheter och blir 57 procent om kommunalskatten är 32 kronor.

Det finns skäl att påminna om historien. Ett socialdemokratiskt försök att göra 55 procent till högsta marginalsatt höll på att oimintetgöra hela den stora skattereformen 1991. Folkpartiet stod på sig om 50 procent – hälften kvar av en inkomstökning – och Sverige fick ett framsynt skattesystem.

Sedan kom den ekonomiska krisen och socialdemokraterna gick till val på

en tillfällig 5 procents extra ”värnsskatt” för höginkomsttagare, för att legitimera de åtstramningar som skulle drabba andra.

Tre år senare fick Thomas Östros socialdemokraternas uppdrag att utreda om höginkomsttagarna hade betalat sina egna skattesänkningar och fann att så nog var fallet; ändå blev beslutet att permanenta värnsskatten för dem som tjänade mest. Den dumheten har vi levt med i tio år. Nu är Thomas Östros utsedd till skuggfinansminister (s) och talar mest om höjda och ”rättvisa” skatter.

Så om inte den här regeringen tar bort värnsskatten – vem ska göra det då?

Det är ju faktiskt ett problem att vi inte har fler höginkomsttagare, att utbildningspremien är låg och att det inte alltid går att rekrytera kvalificerad personal till Sverige. Att akademiker-nas relativa löneläge är sämre i Sverige än i flertalet andra länder visade en OECD-rapport i höstas.

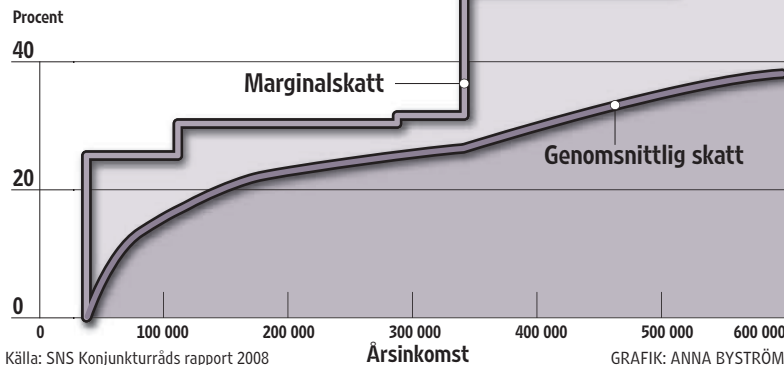
Skatten är högre också – inte minst på arbete. Trots jobbavdraget är den svenska skatte- och avgiftsbelastningen på arbete 50 procent högre än genomsnittet i EU, visar en rapport som professor Sven-Olof Lodin har gjort för Swedbank.

Särskilt anmärkningsvärt, anser Sven-Olof Lodin, är att Sverige tar ut 52 procents skatt redan vid 340 000 kronor i årsinkomst. Tyskland som också har höga marginalsatser tar ut 47,5 procent först på inkomster över 2,3 miljoner kronor. Det är med andra ord skillnad på höginkomsttagare och höginkomsttagare.

För låginkomsttagare är den svenska skatteskalen internationellt konkurrenskraftig, konstaterar Sven-Olof Lodin. Det är vid den måttliga inkomsten av 340 000 kronor som den svenska inkomstskatten plötsligt blir högre än i alla andra länder. Det är lika orimligt som att betrakta den som

Färre trappsteg

Skatt på arbetsinkomster 2008

Källa: SNS Konjunkturråds rapport 2008

GRAFIK: ANNA BYSTRÖM

JÄMNARE STEG. Jobbskatteavdraget har gjort marginalsatteskalen rimligare för låginkomsttagare, men den statliga inkomstskatten ger två alldeles för höga steg alldeles för tidigt.

”Om inte den här regeringen tar bort värnsskatten – vem ska då göra det?”

tjänar drygt 42 000 kronor som så extremt högavlönad att det kräver en extra värnsskatt.

Ska man värna Sveriges konkurrenskraft måste man också jämföra sina skattesatser med andra länders. Det handlar om bolagsskatt och kapitalinkomstskatt men också om inkomstskatt och arbetsgivaravgifter.

Det är inte statskassans intäkter det handlar om. Den statliga inkomstskatten gav 41 miljarder kronor i fjol, det är mindre än hela jobbskatteavdraget på 50 miljarder kronor.

Det är inte heller någon liten grupp högavlönade det handlar om utan var tredje heltidsarbetande. Och det är inte bara akademiker; LO-tidningen hade i december en tio-i-topplista med tio LO-yrken med löner mellan 32 300 och 39 000 kronor i månaden. Det är en grupp man knappast kan bortse ifrån när man pratar om arbetslinjen.

Det är inte rimligt att den som tjänar 28 000 kronor i månaden ska betala 52 procents marginalsatt, och det är inte rimligt att någon alls ska behöva betala 57 procent. Skatter måste uppfattas som legitima.

All anledning till en grundlig prövning

Di RAKT PÅ SAK

■ Få aktuella regeringsärenden är så politiskt känsliga som den planerade gasledningen på Östersjöns botten.

En rad invändningar har rests mot det rysk-tyska projektet. Varningar för maktpolitik gentemot Rysslands grannländer har, tillsammans med säkerhetspolitiska farhågor för Sveriges del, präglat debatten om gasledningens vara eller inte vara.

De flesta av motståndarna har dock insett att den enda möjligheten för Sverige att utöva inflytande är i miljöprövningen. Därför har miljöprövningen hamnat i fokus även för dem som är mer oroade för Rysslands makt än för Östersjöns hälsotillstånd.

Nu skickar miljöminister Andreas Carlgren tillbaka ansökan till det rysk-

tyska konsortiet Nordstream med begäran om omfattande kompletteringar.

På en presskonferens i går eftermiddag visades ett antal storbilder med listor på åtskilliga punkter där regeringen anser att ansökan är ofullständig. I ett osentimentalt tonläge konstaterade miljöministern att det inte är regeringens sak att agera konsultföretag åt Nordstream. Därför tänker regeringen inte heller hjälpa konsortiet med hur de efterfrågade kompletteringarna skulle kunna se ut. Han tillade att han är förvånad över bristerna i ansökan.

Ett av de kompletterande underlag som regeringen begär är en redovisning av vilka konsekvenserna blir om gasledningen i Östersjön inte byggs alls, det så kallade nollalternativet.

Det kan naturligtvis kännas mag-

”Nu har regeringen visat att den i varje fall inte tänker underlätta för gasledningen.”

starkt för Nordstream, ett bolag som bildats enbart i syfte att bygga just en undervattensledning, att behöva skissa på en gasledning på land som en alternativ dragning – men bolaget kan säkert klara det. Det är inte för mycket begärt att alla tänkbara alternativ ska utredas och dokumenteras.

Regeringens agerande är det enda möjliga. Miljöprövningen är chansen att ställa krav på projektet. Det hade varit politiskt självmord för regeringen att släppa igenom ansökan utan att visa att den prövas grundligt.

Nu har regeringen visat att den i varje fall inte tänker underlätta för gasledningen. Men opinionsvinsten kan bli kortvarig. Det enda regeringen säkert har vunnit är tid.

Debatten kommer nämligen att fortsätta. Och regeringens dilemma är bara bordlagt.

Dagens industri

Chefredaktör, ansvarig utgivare och vd
Gunilla Herlitz

REDAKTIONEN

Telefon 08-573 650 00 (växel)
Fax 08-573 652 20
E-post red@di.se
Postadress 113 90 Stockholm
Besöksadress Torsgatan 21

Redaktionschef och stf ansvarig utgivare
Peter Fellman

Editionschef

Anders Lundborg

Nyhetschef, inrikes

08-573 650 31

Göteborgsredaktionen

Västra Hamngatan 9
411 17 Göteborg
031-701 51 50
E-post gerhard.larsson@di.se

Malmöredaktionen

Jöns Filsgatan 18
211 33 Malmö
040-791 45
E-post lars.tulin@di.se

Textarkiv: All redaktionell text lagras elektroniskt. Externa skribenter måste meddela eventuellt förbehåll mot elektronisk lagring. I princip publiceras ej artiklar med sådant förbehåll.

Sökning av elektroniskt lagrad text sker via DI:s nät-tjänst di.se eller Affärsdata, ad.se.

Utgivare: Dagens Industri AB

Tryck: BOLD/DNEX

Tryckeri AB, Akalla

V-TAB Aröd AB, Göteborg

MittMediaPrint, Örnsköldsvik

2008

ISSN 0346-640X

ANNONSER

Bokning och prisfrågor

(textsida)

Telefon 08-573 650 00

Fax 08-31 25 95

E-post annons@di.se

Postadress 113 90 Stockholm

Platsannonser, företagsinfor-

mation och rubrikannonser

Telefon 08-444 52 10

Fax 08-96 09 50

E-post di@annonsservice.se

Postadress Annonsservice AB,

Box 181, 191 23 Sollentuna

KUND TJÄNST

Support di.se/DI På Nätet:

e-post pren@di.se

Prenumerationsärenden

E-post pren@di.se

Tel 08-573 651 00

Fax 08-31 74 08

Öppetider:

mån-fre 06.00–18.00,

lör 07.00–12.00

Utebliven tidning

Göteborg 031-80 47 20,

Malmö 0771-87 30 39,

övriga landet 08-573 651 00

Övriga ärenden

Hela landet 08-573 651 00

Prenumerationspriser

Exkl moms Inkl moms

12 mån 3 193:– 3 385:–

6 mån 1 759:– 1 865:–

3 mån 929:– 985:–

Prenumerationen gäller tills vidare. För fullständiga prenumerationsvillkor, gå in på

www.di.se/prenumeration

Bankgiro: 575-8222

Plusgiro: 94 71 01-2

UPPLAGA

116 800
(TS tertial 2:2007)

LÄSARE

371 000
(Orvesto konsument 2007:3)

di.se

LÄSARE PÅ NÄTET

651 424
(Insight XE: unika webbläsare under vecka 5, 2008)